41910880I

పలికి బొంకని వాడె పో పండితుండు
ఆడి తప్పని మనుజుండె అర్చకుండు
ఆశ వదలిన వాడె పో ఆత్మబలుడు
సత్యమును తెల్పుబాట యీ సాయి మాట
తత్త్వమెరిగిన వానికి తపసు యేల
సత్యమున్నట్టి వానికి సాధనేల
కల్లకపటాలు లేకున్న క్రతువు యేల
మరువబోకుడు యిటువంటి మంచిమాట

ప్రేమస్వరూపులారా!

ఇది నవీన నాగరికత యుగము. సాంకేతిక విజ్ఞానము విలసిల్లినట్టి కాలము. ఇట్టి కాలమున యెట్టి వైద్యమునకు లొంగనట్టి రోగము ప్రతి మానవుని యందు కూడను వ్యాపించి వున్నది. ఇది యీ దేశమనే కాదు యే దేశమందైన కూడను ప్రతి మానవుని యందు ఎట్టి వైద్యమునకు లొంగనట్టి రోగము యిందులో ప్రవేశించి వున్నది. ఒకరికి యీ రోగము అధికమై ముదిరిపోయి వుండవచ్చును; యిది ప్రారంభ దశలో వుండవచ్చును, కాని కొంతమందికి యిది మధ్యస్థితిలో బాధించుచుండవచ్చును. ఇది యేమి రోగము? ఇదియె అహంకారము. ఈ అహంకారమునకు యెట్టి వైద్యము కూడను పనికిరాదు. ఈ అహంకారమునకు మూలకారణము ఏమిటి? ఇది అవివేకము నుండి పుట్టినది. ఈ అవివేకమునకు మూలకారణమేమిటి? ఇదే రాగము. ఈ రాగమే కేవలము రోగముగా మారుతూ వచ్చింది. రాగమనగా ఏమిటి? దేహమే నేను యీ దేహమునకు సంబంధించినది యావత్తు నాది అని యీ రెండింటి యొక్క అభిమానము చేతను, అహంకారము చేతను యీ రాగము మరింత బలపడిపోతున్నది. నేనే యీ దేహమనేది అహంకారము. దీనికి సంబంధించినదంతయు నాదే అన్నది మమకారము. ఈ అహంకార మమకారముల చేత మానవుడు అంధుడై జీవిస్తున్నాడు.

అయితే యీ రోగమునకు పరిహారమునకు మందు వున్నదా? లేకపోలేదు. ఈ రాగమునకు విరాగము మందు. ఈ విరాగమనగా ఏమిటి? ఈ విరాగ తత్త్వము చక్కగా గుర్తించినప్పుడే దీనిని వుపయోగించుకొనే విధానము మనకు అర్థమవుతుంది. ఈ విరాగ మనేదానిని లోతుగా విచారించినప్పుడు ఒకటి భౌతికము. అదియే స్థూలము. రెండవది సూక్ష్మము. మూడవది కారణము. ఈ మూడింటి యొక్క తత్త్వాన్ని మనము గుర్తించినప్పుడు సులభముగా వైరాగ్యము ఆవిర్భవిస్తుంది. స్థూలము జడమైనది.

41910880 2

పర్వతములు కేవలము శిలామయములు. వృక్షములు కాష్ఠమయములు. భూమి మృణ్మయము దేహము మాంసమయము. ఇవన్నీ జడములే. ఈ స్థూలము జడమనే సత్యము మనము గుర్తించినప్పుడు దీనిపై రాగమనేది యే మాత్రము ప్రవేశించదు.

ఇంక సూక్ష్మమనే దానియందు సూక్ష్మమైన విచారణ సలపాలి. స్వప్నావస్థయందు మనము అనేక దృశ్యములు చూస్తున్నాము. ఆ చూచిన కన్నులు ఎవరివి? ఈ స్వప్నావస్థయందే మనము అనేక శబ్దములను శ్రవణము చేస్తున్నాము. ఈ వినే చెవులు ఎవరివి? ఈ స్వప్నావస్థయందే అనేక విధములుగా చర్చిస్తున్నాము, సంభాషిస్తున్నాము. ఇందులో ఎవరు మాట్లాడుతున్నారు. ఎవరిది నోరు. ఈ స్వప్నమునందే అనేక పదార్థములను మనము భుజించుచున్నాము, రుచి చూచుచున్నాము. ఈ నాలుక ఎవరిది. అనేక ప్రదేశములలో మనము సంచరిస్తున్నాము. ఈ పాదములు ఎవరివి. అనేక పనులు మనము చేయుచున్నాము. ఈ హస్తములు ఎవరివి. కాని జడమైన యీ దేహము ఒక చాపపైననో, పరుపుపైననో పడి వున్నది. స్థూల దేహమందున్న అంగములు యే మాత్రము పని చేయుటము లేదు. కాని యీ స్వప్నావస్థయందు యిన్ని పనులు చేయుచున్న యీ అంగములు ఎవరివి. ఇవి ఎక్కడ నుండి వచ్చినవి. ఎవరు సృష్టించారు. ఇవన్నీ కూడను భ్రాంతితో కూడినవే. ఎంతవరకు యీ భావములు అనుభవిస్తున్నాయి. మేలుకొనునంతవరకు ఇవి అనుభూతిలో వుంటాయి. మేలుకొన్న తక్షణమే యివన్నీ కనుపించవు. కలలో చూచిన మేడలు మిద్దెలు కన్నులు విప్పిన లేవుకదా! కనుక యీ స్వప్నావస్థయందు వుండినవన్నీ కూడను కేవలము మాయగా రూపొందుతుంది. జాగ్రత్త జడము స్వప్నము-మాయ, కారణము-ప్రతిబింబము. ఎవరిదీ ప్రతిబింబము. మహాకారణ స్వరూపుడైన పరమాత్ముని యొక్క ప్రతిబింబమే. కనుక జాగ్రత్ స్వప్న సుషుప్తులు, స్థూల సూక్ష్మ కారణములు నాకు సంబంధించినవి కావనే విరాగమే యీ రాగమును దూరము గావిస్తుంది.

ఇట్టి విరాగమునకు విచారణ అత్యవసరము. అయితే యీ విచారణకు అనేక శాస్త్రములు అనేక విధములుగా బోధిస్తూ వచ్చాయి. ఆ శాస్త్రములలో సరైన రీతిగా ప్రబోధించి ప్రచారము సల్పే వ్యక్తులు లేకపోవటం చేత ఈ శాస్త్ర సంబంధమైన ధర్మములన్నింటిని కేవలము అపమార్గములను అనుభవిస్తున్నాయి. వివేకము లేని మానవునకు శాస్త్రము మహాభారము. వైరాగ్యము లేని మానవునకు జ్ఞానము అసలే వుండదు. శాంతి లేనివానికి మనస్సు చాలా బరువు. ఆత్మజ్ఞానము అర్థము కాని వారికి శరీరమే పెద్ద భారము కనుక యీ విధమైన బాధం చేత రోగములు మనము అనుభవిస్తున్నాము. గాలినైనను మూట కట్టవచ్చు. గగనమును ముక్కలు ముక్కలు గావించవచ్చు. సముద్రములోని అలలను అట్లనే నిలబెట్టవచ్చు. కాని ప్రేమస్వరూపులారా! మానవుని ఆయుష్షును ఎవ్వరూ నిలబెట్టలేరు. ఆయువు అత్యల్పము. ఆయువున్నంత లోపలనే యీ ఆత్మతత్త్వము

గుర్తించటానికి ప్రయత్నించాలి. నిజముగా యీ ఆయువు యీ ఆత్మతత్వాన్ని గుర్తించుకునే నిమిత్తమై యేర్పడినదనే సత్యాన్ని గుర్తించి వర్తించాలి. సముద్రమునైనను మనము సులభముగా త్రాగవచ్చు. మీరు పర్వతమును కూడను పెకలించవచ్చును. అగ్నిని కూడను మనము ఆహారముగా భుజించవచ్చును. కానీ మనసు తత్వాన్ని తెలుసుకోటం మహాకష్టమని వశిష్టులవారు చెప్పారు.

నా వుద్దేశ్యములో యీ మనస్సును నిగ్రహించటము అతిసులభము. శ్రద్ధతో మనము సాధనలు గావించిన అన్నియు మనకు సులభమే. సాధనముననమున సమకూరు ధరలోన. ప్రయత్నము చేయని సోమరులకు అన్నీ కష్టమే. నిజముగా యీ మనసును అరికట్టటము, మనస్సును నిర్మలము గావించటము, అమనస్కము గావించుకోటము యిది అత్యంత సులభమైనది. దీనికి మార్గము లేకపోలేదు. అదే భక్తి మార్గము. భక్తిచేత సాధించలేనిది యీ ప్రపంచమునందు యేదియు లేదు. భక్తి కలిగిన వానికి యే శక్తినైననూ సాధించ వీలగును. దీనికి మించినది మరొకటి యీ లోకమున లేదు.

సకల శాస్త్ర పురాణ సంగ్రహ వేత్తయై
వేదాంత వేద్యుడౌ విబుధుడైన
శక్తి పారగ రమ్య హార్మ్యంబుల
రమియించు రాజ చంద్రముడునైన
రణరంగమందు పరాభూత రిపుడౌచు
వెల్గొందు జగదేక వీరుడైన
దారిద్ర్య దేవతా దాక్షిణ్యమానకుండు
దౌర్భాగ్య విభుడగు దాసుడైన
భక్తి లేనిచో యెందుకు పనికిరాడు
భక్తి లేనట్టి ఆ జగద్భర్త కన్న
భక్త పరుడగు దాసుడే వంద్యుడగును
ఇంతకన్నను వేరెద్ది ఎరుక పరతు
సాధు సద్గుణ గణ్యులౌ సభ్యులార.

భక్తి అనగా యేమిటి? ఏదో ఒక పటము పెట్టటం, ఒక విగ్రహము పెట్టటం దానికి యిన్ని పూలు పెట్టి నమస్కారము చేయటం, హారతులు యివ్వటం యిదియా భక్తి. కేవలము యీనాటి భక్తి తత్వము లోపల నమస్కారము కూడను శ్రద్ధగా చేయటం లేదు. ఎక్కడో యేదో మనము పొందబోతున్నామనే ఆతృత చేత నమస్కారం అని ఒక్క క్షణము లోపల నమస్కారము చేస్తున్నారు భగవంతునికి. శాంతితో, ప్రేమతో హృదయ పూర్వకముగా దశేంద్రియములు చేర్చి ఒక్కతూరి పవిత్రమైన భావముతో నమస్కారము చేసే

41910880 4

యోగ్యతను యీనాడు మానవుడు సంపాయించుకోలేడు. నిరంతరము సంపాయించుకుంటున్నాడు ఏమిటి సంపాయించుకుంటున్నాడు ధనము, ధనము కానీ మానవుని యొక్క జీవితమునకు ప్రధానమైన ప్రక్రియ యేధనము అనేదానిని గుర్తించటానికి ప్రయత్నించటం లేదు. నాదృష్టిలో ధనము అత్యవసరమే. అధిక ధనము కూడను మనకు ఆనందము చేకూర్చదు. అల్పధనము కూడను మనకు ఆనందమును చేకూర్చదు. మితధనము అతి హాయి. అతి ధనము అతి హాయి. ఇది కేవలము మనము పాదములకు ధరించే చెప్పులవంటివి యీ ధనము. మన పాదములకు సరైన అదిగా యీ చెప్పులు ధరించినామా చక్కగా శ్రమపడకుండా నడవవచ్చును. ఈ చెప్పులో కొంచెము వదులుగా వుండిన నడచటానికి వీలుకాదు. లేక చెప్పులో కొంచెము టైట్ అయిన నడచటానికి సాధ్యము కాదు. కనుక ధనము తక్కువైనా కూడను కష్టమే. ఎక్కువైనా కష్టమే. కానీ యీనాడు యీ ధనము ఎక్కువని చెప్పటానికి కాదు. మరింత ఎక్కువ. రాత్రింబవలు ధనచింత తప్ప దైవచింత యేమాత్రము లేదు మానవునికి. కనుక యీ ధనాపేక్ష చేత తనపేరు ప్రతిష్టల నిమిత్తమై గౌరవ మర్యాదల నిమిత్తమై సమాజములోపల ఒక గొప్ప పేరును సాధించాలని వృద్ధిక్షేమములో ఆశించటానికి ప్రయత్నంచేసే భక్తి భక్తికాదు. కనుక భక్తి అనగా కేవలము యేదో ఒక అభీష్టము నిమిత్తమై ప్రార్థించటమనేది అనురాగమవుతుందిగాని భక్తి కానేరదు. అనురాగమునకు, ప్రేమకు చాలా విరుద్ధముగా వుంటుండాది. ప్రాకృత సంబంధమైన విషయములలో కోరికలన్నియు అనురాగమే. పరమాత్మ సంబంధమైన విద్యలలో దీనిని ప్రవేశపెట్టుటమే ప్రేమ. భక్తి అనే పదమునకు అర్థము మనము గుర్తించటానికి ప్రయత్నించాలి.

భజ్ అనే ధాతువునకు తి అనే ప్రత్యయము చేరినప్పుడు భక్తి అనే పదము యేర్పడుతుంది. ఈ పదమునకు సేవ, భయముతో కూడిన స్నేహము, కొలువు అని అనేక విధములైన అర్థములున్నవి. దీనిని నారదులవారు భజసేవాయాం అనగా భగవంతుని ప్రేమతో సేవించటమే భక్తి అన్నారు. కానీ చిత్తశుద్ధి చేత, స్థిర బుద్ధిని నిల్పి భగవంతుని గుణగానములను గావించే మార్గమే భక్తి అని గార్గుడు ఉపదేశించాడు. మనోవాక్కాయ కర్మల యొక్క పవిత్రము గురించి, వాటి యొక్క పరిశుద్ధతను గురించి కేవలము ప్రేమ నిమిత్తమై ప్రేమించటమే భక్తియని పరాశరుని కుమారుడైన వ్యాసుడు బోధిస్తూ వచ్చాడు. అయితే లోకములో ఒక్కొక్కరు ఒక్కొక్క విధమైన బాధలచేత భక్తిప్రపత్తులు ప్రచారము గావిస్తూ వచ్చారు. కానీ నిజముగా యీ భక్తి యొక్క స్వరూపాన్ని మనము నిరూపించాలంటే సహజమైన హృదయమును భగవంతునకు యేకత్వము గావించే మార్గమే భక్తి అని. సుఖదుఃఖములయందు యిది సమత్వముగా భావించి, నింద నిష్ఠూరములకు గాని, లాభనష్టములకు గాని, కష్టమునకు గానీ ఆనందమునకు గాని మనస్సును చలింపక భ్రమించక స్థిరత్వములో కూడిన ప్రేమ తత్వమే భక్తి అన్నారు. దుఃఖమునకు కృంగక సుఖమునకు పొంగక, కృంగి పొంగనటువంటి సమత్వాన్ని వహించటమే భక్తి.

419108805

పాండవాగ్రజుడైన ధర్మజుడు యిట్టి మార్గమునే అనుసరించాడు.
రాజసూయ యాగము చేసిన వైభవమునందు కూడను కృష్ణునే స్మరించాడు. తన పత్నియైన
ద్రౌపతి సభలో పరాభవము గావించే సమయములో కూడను మనస్సును చలించక కృష్ణా
అని కృష్ణునే స్మరించాడు. అర్జునుని కుమారుడైన అభిమన్యుని హతమార్చినప్పుడు కృష్ణు
నే స్మరించాడు ధర్మజుడు. పన్నెండు సంవత్సరములు కాయ కష్టములు అనుభవించి కార
డవులలో కాలమును గడపిన సమయమునందు కూడను కృష్ణునే స్మరించాడు ధర్మజుడు
తిరిగి విజయము గావించి హస్తినాపురమున రాజ్యమును పట్టాభిషేకము గావించుకునే
సమయమునందు కూడను కృష్ణునే స్మరించాడు. కష్టములకు దుఃఖములకు యేమాత్రము
విచారము చేయలేదు. కేవలము తాను నిమిత్త మాత్రముగా జీవిస్తూ వచ్చాడు. సముద్రము
లో లక్షలాది జలచరములు కనుపిస్తున్నాయి. అనేక జలచరములన్ని మరణిస్తున్నాయి.
కానీ మరణించిన వానికి సముద్రము దుఃఖించటము గానీ జన్మించిన వానికి సముద్రము
ఆనందించటము గాని జరగటం లేదు. జరిగేది జరుగుతూనే వుంది. వాటికి సముద్ర
మునకు యెట్టి సంబంధము లేదు. అన్నీ తనలోనే జరుగుతున్నప్పటికిని తాను యే
మాత్రము చలించక స్థిరచిత్తుడై సమత్వాన్ని పోషించుకుంటూ వచ్చాడు. అదే విధము
గనే ధర్మజుడు కూడను జీవితములో కలిగిన కష్టములకు నష్టములకు దుఃఖములకు
విచారములకు ఆనందములకు కూడను స్థిరచిత్తుడై కృష్ణుని స్మరిస్తూ వచ్చారు. ఇట్టి
సమభావమును వహించి సర్వేశ్వరత్వమును తనలో వరించి యీ జగత్తును కేవలము
భ్రమగా యెంచి ధర్మమును నిర్వర్తించటమే నిజమైన భక్తుని యొక్క కర్తవ్యము. భక్తి
అనగా కేవలము దేవాలయములు వెళ్లటము, పూజలు చేయటము, వ్రతములు చేయ
టము యేదో కొండంత ఆశలు లోపల పెట్టుకొని భగవంతునికి కొబ్బరికాయలు కొట్టట
ము యిలాంటి వన్నీ అల్పమైన కృత్యములు. భగవంతుని అవమానపరిచే కార్యములు.
అనేకమంది తుచ్ఛమైన వాంఛలు నెరవేర్చుకొనే నిమిత్తమై భగవంతుని కూడను మోస
గిస్తున్నారు. భక్తి కేవలము ఒక వ్యాపార రంగముగా తీర్చిదిద్దుకుంటున్నారు. ఓ భగవం
తుడా నీకు యిది యిస్తాను నాకు అది యివ్వు యిలాంటి వ్యాపారముగా చేస్తున్నారు. నాకు
లాటరీలో పది లక్షలు డబ్బు వస్తే నేనొక వేయి యిస్తాను అంటాడు. తను పదిలక్ష
లు యివ్వటమేమిటి తిరిగి వేయి రూపాయలు భగవంతునికి అందించటమేమిటి.
ఇంకా మరికొంతమంది అజ్ఞానములో వుండిన వారు తుచ్ఛమైన టూచ్చు యిచ్ఛ వుచ్ఛ
మైన కోరికలు కోరుతున్నారు తిరుపతిలో. ఇదా మనము కోరవలసినది. ఇది కాదు
మనము సాధించవలసినది. మనము సాధించవలసినది ఆత్మానందము. దైవప్రేమను
మనము సాధించాలి. ఆప్రేమ అణుమాత్రము వుండిన అనంతమైన విజయమును
సాధించగలము.

ఇట్టి ప్రేమను పొందినప్పుడు సర్వము కూడను అందులోనే

419108806

లీనమై పోతుంది. బంగారు మనచేతిలో వుంటే రకములైన నగలు చేయించుకోవచ్చు. చక్కెర మనచేతిలో వుంటే కావలసిన తీపి పదార్థములు మనము వండుకోవచ్చు. అన్నింటి యందు వుండిన చక్కెర ఒక్కటే అన్ని ఆభరణములందు వున్న బంగారము ఒక్కటే

శృంగారములు వేరు బంగారమొక్కటే
పశుల వన్నెలు వేరు పాలు ఒక్కటే
జీవ జాతులు వేరు జీవుండు ఒక్కడే
జాతి నీతులు వేరు జన్మమొక్కటె
పూల జాతులు వేరు పూజ ఒక్కటె
దైవమొక్కడె గాని వేరుకాదు
దర్శనంబులు వేరు దైవమొక్కడె

వారి వారి భావరాగములు పురస్కరించుకొని దైవము ఒక్కొక్క రూపములో దర్శనము యివ్వవచ్చుగాని దైవము ఒక్కొక్క జాతికి ఒక్కొక్క మతమునకు ఒక్కొక్క దైవము లేడు. ఒకరి యిష్టదైవము, మరొకరు విమర్శించటము, మరొకరి యిష్టదైవమును యింకొకరు విమర్శించటము విశాలమైన హృదయము కాదు. సంకుచితమైన మనస్సులకే యిట్టి తుచ్ఛ భావములు యేర్పడుతూ వుంటాయి. కేవలము యీనాడు మానవ జీవితము భౌతికమైన సుఖములనే ఆశిస్తున్నాయి. అవి అవసరమే. కాని అన్నింటి కంటె అత్యవసరమైన దేనితో దానిని కూడను లక్ష్యమునందు వుంచుకోవాలి. ఈ నాడు అన్నిరంగములందు అవినీతి అనే పిశాచము ప్రళయ తాండవము చేస్తున్నాది. నీతి ప్రేమ ధర్మము కరుణ అనే సహన భావములు, సద్గుణములు యెక్కడా కనుపించటము లేదు. ధనార్జనే జీవితము యొక్క లక్ష్యముగా భావిస్తున్నారు. ఇంద్రియ భోగముతే జీవిత పరమావధిగా భావిస్తున్నారు. ఇదా మానవుని యొక్క కర్తవ్యము. మానవునిగా పుట్టి, మానవునిగా పెరిగి మానవుడని పించుకొని యింత వృద్ధికార్యములో అలక్ష్యము గావించుకోటము సరైన కర్తవ్యము కాదు.

నరుడనగా ఎవరు? నరుడనగా కేవలము ఆత్మ అనే అర్థము. ఆత్మనుండియే ఆకాశాది భూతములు ఉద్భవించాయి. ఈ ఆకాశాది భూతములకే నారము లని పేరు. నారములనగా జీవసముదాయమే. నారములనే జీవసముదాయములకు ఆధారమైనవాడు కనుకనే నారాయణుడని పేరు. కనుక నారాయణుడనగా నరుడే. నరకి. రకి అనగా నశించటము. నరకి నశించనివాడు నారాయణుడు. నరకి అనగా మరొక అర్థము. దారిని గొనిపోవువాడు అని అర్థము. ఎట్టి దారిని గొనిపోయేవాడు. పరమ పావనమైన పవిత్రస్థానమునకు గొనిపోయేవాడు. ఇట్టి నరత్వమునకు యెన్నియో అర్థములుంటున్నాయి ఉపనిషత్తు మార్గమున. కానీ యీ అర్థములను ఎవరికి సరైనరీతిగా, ఎవరికి అన్వయించిన రీతిగా అర్థము చేసుకుంటూ పోతున్నారు. ఇవి సరైన శాస్త్రార్థములు కావు. నీకు తగినట్లు నీవు

419108807

మరొకరు తగినట్లు మరొకరు యీవిధముగా దానిని విభజించుటచేత శాస్త్రము యొక్క యదార్థము అనర్థముగా మారి అనర్థముకూడా నానార్థముగా బయలుదేరుతున్నాయి. కనుక భగవంతుని పొందుటకు గాని రాగద్వేషములు దూరము గావించుకొనుటకు గాని ఒక్క ప్రేమ తత్వమే ప్రధానమైన శక్తి.

ప్రేమస్వరూపులారా! మానవ జీవితము క్షణభంగురము. దేహము నీటి బుడగ వంటిది. మనము సంపాదించిన ధనముగానీ మనము ఆర్జించిన భవనములుగాని యెంతకాలము మనము అనుభవించగలము. దీనికై మన కాయమును, కర్మను, కాలమును వ్యర్థము గావించరాదు. తినుటకు తిండి, కట్టుటకు బట్ట వుండుటకు కొంప ప్రతి ఒక్కరికి అత్యవసరమే. కానీ యీ ఆశ మితిమీరి పోతున్నది. ఆశలకి ఒక హద్దే లేదు. ఈ ఆశలలో మునిగినవాడు దైవానికి నమస్కారము చేయటానికి కూడను కాలము చాలదు. ఎవరైనా సమావేశములో పాల్గొనాలంటే నాకు కాలమే లేదు అంటాడు. రేపు యముడు వచ్చి రమ్మన్నప్పుడు అయ్యా! యమధర్మరాజా నాకు రావటానికి వీలులేదని చెప్పటానికి వీలవుతుందా?

పదపదమంచు కింకరులు పాశము లాగెడు వేళ బంధువుల్
దబదబమంచు బైటపెట్టి ఇక లాభములేదని చెప్పువేళ
ఆలుబిడ్డలు లబలబ ఏడ్చువేళ
తరమా హరినామము నోట బల్కగన్

అప్పుడు కొంచెము కాలవ్యవధి తీసుకొని అయ్యా యమధర్మరాజా కొంచెము సేపు వుండు నేను ప్రార్థన చేస్తానంటే ఎవరు ఒప్పుకుంటారు. కనుకనే మన జీవితము లోపల ప్రధానమైన కర్తవ్యము మానవుని ప్రధానమైన లక్ష్యము భగవద్భక్తియే. ఈ భక్తియే మనకు శక్తి నందిస్తుంది. ఈ శక్తియే మనకు భుక్తిని చేకూరుస్తుంది. ఈ భక్తియే మనకు రక్తినందిస్తుంది. ఈ భక్తి ననుభవించి విరక్తిలో మనము ప్రవేశిస్తాము. ఈ విరక్తియే ముక్తిని చేకూరుస్తుంది. కనుక భక్తియే మనకు యెన్నివిధములైన శక్తినీ మనకు చేకూరుస్తుంది.

కనుక భక్తిని ఆధారము చేసుకొని మన కర్తవ్యమును నిర్వర్తించుటకు కంకణము కట్టుకోవాలి. ఈ విధమైన మానవుని కర్తవ్యధర్మములు మనము యీనాడు విస్మరిస్తున్నాము. కేవలము మనలను మోసబుచ్చి మనలను అనేక భ్రమలలో ముంచి మానవత్వమును మసిచేసే మార్గములో ప్రవేశింపజేసే యీ భౌతికమైన సుఖములకు మనము లొంగిపోతున్నాము. ఏది మనకు శాశ్వతము. ఏదీ శాశ్వతము కాదు. జాగ్రత్తలో చూచినవి స్వప్నమునందే మనకు కానరాదు. స్వప్నమునందు చూచినవి జాగ్రత్త యందు కేవలము అపహాస్యముగా చూస్తున్నాము. జాగ్రత్త వరకు జాగ్రత్త సత్యము స్వప్నము వరకు స్వప్నము సత్యము. జాగ్రత్తలో స్వప్నము లేదు. స్వప్నములో జాగ్రత్త లేదు ప్రేమస్వరూపులారా, జాగ్రత్తలో, స్వప్నములో నీవు వుంటున్నావు. కనుక జాగ్రత్ స్వప్నములు

419108808

రెండునూ స్వప్నములే. ఇది day dream అది night dream. ఇది పగటి కల అదిరాత్రికల. రెండు కలలు మనకు కల్లలే. కాని నీవుసత్యము. నీవు దేహము కాదు. నీవు మనస్సు కాదు. నీవు బుద్ధి కాదు. నీవు చిత్తము కాదు. నీవు అంతఃకరణము కాదు. నీవు ఆత్మస్వరూపుడవు. ఇలాంటి విశ్వాసము మనలో ఆవిర్భవించినప్పుడే భక్తి ప్రపత్తులు మనకు అభివృద్ధిగాంచి మానవత్వాన్ని సార్ధకము చేస్తాయి. దివ్యాత్మ తత్వాన్ని మనము గుర్తించాలి. కొంతమంది ఆత్మ ఆత్మ అంటే ఎక్కడ వుంది, ఎవరు చూచారు అని ప్రశ్నలు వేస్తుంటారు. అనుభవిం చేవారు లేకపోలేదు. కాని దృష్టికి వారు దూరంగా వుండవచ్చు. నీభావానికి వారు అసత్య ములో చేరవచ్చు. ఒక చిన్న ఉదాహరణము. ఈ నాడు బుధవారము. 19వ తేదీ నీవు చెప్పుతున్నావు. ఏమిటయ్యా యీనాడు బుధవారమని ఎట్లా తెలుసు, యీనాడు 19వ తేదీ అని ఎట్లా తెలుసు? క్యాలండరులో చూస్తున్నాను. ఈ క్యాలండరు ఎవరు వ్రాసారు. ఎవరో సిద్ధాంతి వ్రాసాడు. ఆసిద్ధాంతి యేమి ఆధారము చేసుకొని రాసాడు. జ్యోతిష శాస్త్రము ఆధా రము చేసుకొని రాసాడు. కాబట్టి దీనికి జ్యోతిశ్శాస్త్రమే ఆధారము, దీనికి ఎట్లానమ్మగలము. ఈనాడు బుధవారమనేది యేమి పేరు వేసుకొని వచ్చిందా? ఈ నాడు 19వ తారీఖని ఎంత గట్టిగా ఏవిధముగా నొక్కి చెబుతున్నావు. దేని ఆధారము? కాగితములో వున్న క్యాలండరే.

అదేవిధముగనే ఆత్మ బ్రహ్మ అనే శబ్దములు వేదమునుండి ఆవిర్భ వించాయి. ఆత్మ కలదనే దానికి వేదమే ప్రమాణము. ఈ నాడు బుధవారమని చెప్పటానికి వేదమే ప్రమాణము. దానిని నమ్మలేకున్నాము. వేదప్రమాణమైన ఆత్మను నీవు నమ్మటం లేదు కారణము వేదముపైన అంత విశ్వాసము లేదు. ఈ భౌతికముపైన నీకు అమితమైన విశ్వాసము వుంటున్నది. కనుక ఒక్కొక్క దానికి ఒక్కొకటి ప్రమాణముగా వుంటున్నది. ఆప్రమాణా ములు విమర్శించుటకు గాని లేక ఖండించుటకు గాని యెవ్వరికి అధికారము లేదు. ఒక చిన్న ఉదాహరణము. ఒక పిల్లవాడు రెండవపిల్లవానిని అడిగాడు మీనాన్న ఎవరని ఫలానివారు మానాన్న అని చెప్తున్నాడు. నీకెట్లా తెలుసు. పుట్టినప్పుడా నీవు చూచే శక్తి సామర్ధ్యములు లేవు. అప్పుడు తెలివి తేటలు కూడను లేవు. కనుక నీవు అతనిని తండ్రి అని చెప్పటానికి యేమి ఆధారము. అని ప్రశ్నించినప్పుడు ఆ పిల్లవాడు చక్కని జవాబు చెప్పవలసి వస్తుంది. ఇతను నాతండ్రి అని చెప్పుటకు నాతల్లియే ప్రమాణము. ఫలాని వారు తండ్రి అని చెప్పుటకు తల్లికి తప్ప యింకెవరికి అధికారము లేదు. అదేవిధము గనే ఆత్మ బ్రహ్మ అని చెప్పుటకు ఒక్క వేదమే ప్రమాణము. కేవలము లౌకికమైన వాదోపవాదములు తప్ప మనము యీపవిత్రమైన దివ్యత్వాన్ని అవిశ్వాసముతో మనము అలక్ష్యము చేస్తున్నాము.

కనుక యీపవిత్రమైన వేదశాస్త్ర యితిహాస పురాణములయొక్క ప్రమాణములు అర్ధమైనా కాకపోయినా సకల వేద సారమును ఉపనిషత్తులుగా భావించి

419108809

సకలోపనిషద్సారమంతా భగవద్గీతగా భావించి, భగవద్గీత సారమే, భగవన్నామమని మనము భజించినప్పుడు ఒక్క నామమే, భగవన్నామమనే మిఠాయిని మీరు భుజించటానికి ప్రయత్నించండి. లోకములో అంగళ్ళలోని చక్కెర మిఠాయిని తిని మీరు అజీర్ణ వ్యాధికి గురికాకండి

దైవనామమనే మిఠాయి యిదిగో రండి జనులారా!

దానిని ఎట్లా చేశారు.

వేదసారమను గోధుమ పిండితో
వేద వాక్యమను క్షీరమె పోసి
ఆధారమైన పెద్ద బాండువ లోసి
ఆది మునులు దీనిని బాగుగ కలిపిరి. ॥
భక్తియను కండ చక్కెర తెచ్చి
సుబుద్ధియను ఆవునెయ్యి వేసి
అబద్ధ మనియెడి మలినము తీసి
ఆది మునులు దీనిని బాగుగ పంచిరి. ॥
రకరకమైనది దైవ ప్రసాదము
సకల రోగ నివారణమోయి
ఒక కాసైనను ఖర్చు లేదోయి
తకరార్ చేయక పంచుకొండోయి. ॥

ఈ నామమునకు మించిన మాధుర్యము మరొకటి లేదు. కనుక సులభమైన మార్గము గమ్యము తీర్థము. చేరేది యేవిధమైన ఆటంకములు లేక చేరవచ్చు. కనుక పామరులుగాని, పరమహంసలుగాని, విద్యావంతులుగాని, విద్యాహీనులుగాని, కూటి పేదగాని, కోటీశ్వరుడుగాని సమత్వముగా అందించే నామము యీ దివ్యత్వమొక్కటియే. కనుక యీ ప్రేమ తత్వమైన భక్తి ద్వారా దివ్యత్వమైన నామాన్ని స్మరించటము అత్యంత వుత్తమమైన మార్గము.

ఇది యే విధమైన మార్పును కలిగిస్తుంది. నామము వుచ్చరిస్తూ ఆనందములో వున్మత్తుడౌతుంటే భగవంతుని కూడను భరతనాట్యమాడిస్తుందట. ఈ నామమే శివుని నాట్యమాడించటానికి మూలకారణము. శివతాండవమునకు యీ నామమే మూలకారణము. కేవలము భగవంతుని మాత్రమే కాదు తాండవమాడించేది భక్తులను కూడను తాండవమాడిస్తుందట. కేవలము భక్తులు మాత్రమే కాదు. తాను కూడను తాండవమాడుతుంది. దైవము, భక్తులు, ప్రేమ ముమ్మూర్తులు. ఒకే స్థానములో, ఒకే కాలములో నాట్యమాడే శక్తి సామర్థ్యములలో కూడినది యీ భగవన్నామము. ఇలాంటి నామతత్వాన్ని మనము అర్థము చేసుకొని గానము చేస్తున్నామా? ఈ నాటి భక్తి ప్రపత్తులు ష

రీతిగా వుంటున్నాయి. భక్తి అనగా రాగ తాళముల చేత భజన చేయటము అందే భక్తిగా భావిస్తున్నాము. ధ్యానమంటే యేమనుకుంటున్నాము. ముక్కు మూసుకొని మూల కూర్చొని ధ్యానము చేయటమే ధ్యానమని భావిస్తున్నాము. ముసుగు వేసుకొని మూలకూర్చుంటే ధ్యానము కానేరదు. ఒక చేతిలో మాలను పట్టి, చెవులలో యేవేవో వింటూ కన్నులతో యెక్కడెక్కడో చూచుకుంటూ మాల తిరుగుతూ వుంటే చాలు ఇదే నిజముగా భావిస్తున్నాము. జ్ఞానమంటే ఏమనుకుంటున్నాము. గ్రంథమును కంఠస్థము చేయటమే జ్ఞానమని భావిస్తున్నాము. సన్యాసులంటే యేమనుకుంటున్నాము. కాషాయ వస్త్రము వేస్తే సన్యాసి యని భావిస్తున్నాము. ఈ మాత్రము విలువ చేతనే భారత దేశములో ధ్యానము, భక్తి, జపము అనే వాటిని విశ్వసించే మూర్ఖులు దిన దినమునకు పెరిగి పోతున్నారు. ప్రాకృతమైన యీ వేషములు ధరించి, ప్రాకృతమైన చర్యలనే విశ్వసించి, ప్రాకృతమైన మార్గములో ప్రవేశించిన మన పాపములు యే మాత్రము చెదిరి పోవు.

కాషాయ వస్త్రంబు కట్టిన మాత్రాన
    కరతాళ పులకంబు కాదు భక్తి
నోటితో మంత్రంబు నుచ్చరించిన లోడ
    చేసిన పాపంబు చెదిరి పోదు
గొంతను చేబట్టి కేకలు వేసిన
    పుణ్యము మనయింట ప్రోగుపడదు
చెప్పు మాటలకు చేసెడి చేతలకు
సఖ్యమున్న వాడె సాధువగును.

ఇదే నిజమైన గుర్తు సాధుత్వానికి. ప్రతి జీవియందు వున్న సర్వేశ్వరుడు ఒక్కడే అనే సమత్వ భావాన్ని వహించటమే నిజమైన భక్తి ప్రపత్తులకు మూలాధారము. కనుక ఎవ్వరిని కూడను మనము యే విధముగాను విమర్శించరాదు. సర్వజీవ తిరస్కారం కేశవం ప్రతిగచ్ఛతి. ఎవరిని తిరస్కరించినా కేశవుని తిరస్కరించిన వారివౌతాము.

ప్రేమ స్వరూపులారా! ముఖ్యముగా యీనాడు మనము తెలుసుకోవలసినది నామస్మరణ. ఇదే కలియుగమునకు ప్రధానమైన జీవన జ్యోతి. ఈ జ్యోతిని పట్టుకొని మనము ప్రయాణము చేసితిమా రాజ్యమంతా సంచరించవచ్చును. కాళ్లకు చెప్పులు వేసుకున్న వానికి యేయొక్క ముళ్ల మార్గములోనైనా ప్రవేశించవచ్చు అంతేకాని ప్రపంచములోని ముండ్లన్ని యేరివేయాలనే ప్రయత్నానికి పూనుకోవద్దండి. అన్నింటికి సులభమైన మార్గము నామస్మరణ. నామస్మరణ తరుణోపాయము. ఈ కలియుగములో నామస్మరణకు మించినది లేదు. ఎంతోమంది జగత్తులోపల సకల వేదములు, సకల శాస్త్రములు క్షుణ్ణముగా చదివిన వారు వున్నారు. అర్థమును గుర్తించిన వారు వున్నారు. ఏమి ప్రయోజనము. ఆచరణయందు యేకించిత్తైనా వారు అనుభ

విస్తున్నారా? కనుక ఈ ఆడంబర అహంకార స్వరూపాలు మనకు ఎందుకు? కలియుగ
మంతయు ఆడంబరముల చేత ప్రకాశిస్తూ వుంటుంది.

ఏమి చేసినా స్వార్థము స్వప్రయోజనము. స్వార్థరహితమైన
ప్రేమను మనము అనుభవించాలి. ఏదో మీకు వుపదేశము చేయటంకోసంగానీ
మీ బాధలు నివారణ చేయటంగానీ, మీకు వున్నతస్థాయి నందించే కోసంగానీ, మీకు
సాక్షాత్కారము చేకూర్చే నిమిత్తము గాని యింకా మీ బాధలంతా నివారణ చేయటం
కోసమని భగవంతుడు అవతరించలేదు. అవన్నియు ఒక్క ప్రేమను పంచుకుంటే
ఏన్నైనా శుభములు, సుఖములు అందులోనే కలుగుతాయి. భగవంతుడు అవతరించుట
ము ప్రేమనేర్పే నిమిత్తము అవతరిస్తున్నాడనే సత్యాన్ని గుర్తించండి. ఒకరినొకరు ప్రే
మించుకుంటే మనకు రాగద్వేషములు వుండనే వుండవు. పరుగెత్తిపోతాయి. ఈనాడు
తండ్రిని బిడ్డ ప్రేమించటము లేదు. అన్నను తమ్ముడు ప్రేమించటంలేదు. అక్కను చెల్లె
లు ప్రేమించటంలేదు. ఏమిటి యీ జీవితము. ఇది కేవలము కృత్రిమమైన జీవితము
గా వుంటుందాది. ఒక గర్భములో పుట్టిన బిడ్డలే ఒకరినొకరు ప్రేమించుకోలేకపోతే
యీ జీవితములు యెందుకు. తన్నుయొక్క తల్లిదండ్రులను, తనయొక్క సోదరులను
సోదరీమణులను ప్రేమించలేనివాడు యిక జగత్తును యే విధముగా ప్రేమించగలడు.
జగత్తునే ప్రేమించనివాడు భగవంతుని యే విధముగా ప్రేమించగలడు. కనుక యీప్రేమ
ను యీనాడు అధికముగా పెంచుకోటానికి ప్రయత్నం చేయాలి. ఇది కేవలము ప్రయ
త్నములో లభించేదికాదు. విశ్వాసముతో తనయొక్క తత్వాన్ని తాను చక్కగా విచారణ
చేసినప్పుడు ప్రేమ తనంతట తనే ఆవిర్భవిస్తుంది. దివ్యాత్మ స్వరూపులారా! యిప్ప
టికే మీరు కాలమును బాలా వ్యర్థము గావిస్తున్నారు. భౌతికమైన జీవితమునకే ముక్కా
లు భాగము అర్పితము చేస్తున్నారు. ఇంక దైవత్వమును పొందటానికి యేమిటి మీరు
సార్థకము చేస్తున్నారు. ఏదో గడచిపోయినది గడచిపోయినది. యింకా ముందుకైనా
కూడను యీ కాలము భద్రము చేసుకొని నాబిడ్డలు, నాకోడండ్రు, నాతల్లులు, నాతండ్రులు
వీరికోసమే యీకాలమును వ్యర్థము గావించకండి. ఈ భావములు వుండవలసినదే.
ఆ కర్తవ్యమును నిర్వర్తించవలసినదే. కానీ నిమిత్త మాత్రంగానే వుంటుండి దైవమార్గము
ననీవు అనుసరించాలి. ఎవరికి ఎవరూ లేరు. కనుకనే అందరికి ఒక భగవంతుడొక్క
డే. ఆ విశ్వాసమును మనము పెంచుకోవాలి. ఆ విశ్వాసమే లేకపోతే ఎంత ధనమువుండి
ఏమి ప్రయోజనము.

కోట్లమందిని నేను చూస్తున్నాను. ధనము వుంది కావలసినం
త ఏ విధముగా మట్టిలో రాళ్లు వుండినట్లుగా వుంటున్నాయి. మనసులో శాంతిలేదు
మనసులో శాంతి లేని ధనము మట్టితో సమానమే. మానసికమైన శాంతిని మనకు
చేకూర్చిన అదే ధనము, సర్వైశ్వర్యములు. ఇట్టి మార్గములో సంపాయించిన ఒక్క కాసై

ననూ ఒక కోటి లో సమానము. అసత్యము, అన్యాయము, అక్రమము, అనాచారములతో సంపాయించిన కోట్లు అయినప్పటికి ఒక బుష్ కోలుకు పనికిరాదు. భగవంతుడు దీనిని యేమాత్రము చూడడు. అనేక పర్యాయములు చెప్పాను. కృష్ణ తులాభారము యొక్క అంతరార్థము మీరు దృష్టియందుంచుకోండి. సత్యభామ ఎన్ని నగలు వేసినా, ఎంత ధనము వేసినా గాని భగవంతుడు తూగలేదు. రుక్మిణీదేవి యొక్క భక్తికి మాత్రమే, తులసిదళమునకే తూగినాడు. దీని అంతరార్థము ఏమిటి? భగవంతుడు ధనమునకు చిక్కడు. నీ అధికారమునకు చిక్కడు. నీ కీర్తి మర్యాదలకు చిక్కడు, నీ గొప్పవాదకు చిక్కడు. నీ భక్తికి మాత్రమే చిక్కుతాడు. అట్టి భక్తిని మాత్రమే భగవంతుని దక్కించుకునే భక్తిని మాత్రమే మనము సాధించాలి. భగవంతుని చిక్కించుకునే మార్గములో మనము ప్రవేశించాలి. లేకపోతే యేమి ప్రయోజనము యెన్ని వుండి. కనుక నేటినుండి కూడను మీరు సులభమైన మార్గము ననుసరించి దైవ నామమును విశ్వసించి సర్వులకు నామమునే వుపదేశించి యే సాధన చేయనక్కరలేదు. జపములు, ధ్యానము, క్రతువులు యేదీ చేయనక్కరలేదు. ఒక్క నామ జపము చేస్తే అదే భగవద్గీత యొక్క సారము.

యజ్ఞానాం జపయజ్ఞోస్మి అన్నాడు. యజ్ఞములన్నింటియందు జపయజ్ఞము ఉత్తమమైనది అన్నాడు. ఆ చేసే నామము హృదయము నుంచి రావాలి. పెదవులనుండి రాకూడదు. ప్రేమ పూరితముగా నాభినుండి అది ప్రారంభము కావాలి. యద్భావం తద్భవతి నీ పెదవుల నుండి వస్తే భగవంతుని ప్రేమ కూడా పెదవులనుండే వస్తుంది. నీది హృదయము నుంచి వస్తే భగవంతుని ప్రేమ హృదయమునుంచి వస్తుంది. భక్తుడు భగవంతుని గూర్చి యెంత వేదన పడుతూ వుంటాడో భక్తుని గూర్చి భగవంతుడు కూడను అంత ఆవేదన పడుతూ వుంటాడు. ఆ సత్యాన్ని మీరు గుర్తించటం లేదు. ముక్కాలు భాగమంతా లోకసంబంధమైన వ్యాపారములో ప్రవేశపెడుతున్నాము. ఏదో కాలు భాగము మాత్రమే మనము భగవంతుని కోసము ప్రార్థిస్తున్నాము. యిరవైనాల్గు గంటల లోపల యిరవైమూడు గంటలు ఏభైఐదు నిముషములు భగవంతుని కోసం కాకుండా జగత్తుకోసం మీరు వుపయోగపెడుతుంటే యెంత బలమును మీరు వుంచుకుంటున్నారు. దినమునకు యిరవైనాలుగు గంటలు. యిరవైమూడు గంటల ఏభైఐదు నిముషములు మీరు జగత్తులో వ్యర్థము చేస్తున్నారే దానివల్ల యేమి సాధించారు. తెల్లవారి ఒక నిముషము నమస్కారము. రాత్రి ఒక నిముషం నమస్కారము చేస్తే యీ రెండు నిముషాలకే యెంత ఫలితము కావాలని ఆశిస్తున్నారు. ఇది కోరవలసినదేనా. కోరడానికైనా సిగ్గులేదా మీకు ఎట్లా కోరుతున్నారు మీరు. మీ హృదయానికి హృదయమే కదా సాక్షి. అందుకోసమే తిరుత్తుండాళ్వారు చెప్పారు. మనసుక్కు మనం సాక్షి. దేహక్కు గుణంసాక్షి. సర్వమునకు స్వామి సాక్షి. మూర్ఖాలకు మూర్ఖం సాక్షి అన్నాడు. ఈ మూర్ఖాలుగా మనము ప్రవర్తిస్తున్నాము కానీ భగవంతునికి ఇచ్చుకోటానికి సిద్ధముగా లేము. పుచ్చుకోటానికి సిద్ధముగా వున్నాము

మన డబ్బును మనం బ్యాంకులో పెడితే మన డబ్బును మనం పుచ్చుకోవాలంటే మనం చెక్కు వ్రాస్తేనే ఆ డబ్బు మనకు వస్తుంది. మనం చెక్కు వారికి యిచ్చినప్పుడే వారినుండి డబ్బు మనకు వస్తుంది. షాపుకి వెళ్లి ఐదు రూపాయలు షాపుకీపరుకి యిస్తే రుమాలు మనకు యిస్తాడు. దేనికైనా యిచ్చుకుంటేనే కదా పుచ్చుకోటానికి అర్హత. ఆహా! యీనాడు కలియుగ ప్రభావము లోపల వున్న one way traffic పుచ్చుకోటమేగాని యిచ్చుకోటంలేదు. ఇది కృత్రిమమైన భక్తి. ఇలాంటి కృత్రిమ భక్తిని యీనాటినుండి మీరు నిర్మూలము గావించుకొని సక్రమమైన భక్తిని, సరైన భక్తిని, ప్రేమ పూరితమైన భక్తిని అభివృద్ధి గావించుకోవాలి. ఇది నాకోసం కాదు. జగత్తు కోసం. మీకోసం. మీకు మీరు బాగుపడగలరు. మీనుండి జగత్తును బాగుపరచగలరు. అప్పుడే లోకాస్సమస్తా సుఖినో భవంతు. అందరూ సుఖముగా జీవించగలరు.

ప్రేమస్వరూపులారా! ఏ పనులున్నప్పటికి విసర్జించి నామస్మరణలో మీరు ప్రవేశించండి. తెలకాక్క తూర్పెనమూ దేవాలయమునకు వెళ్లేరు కొంతమంది పాపులు. ఏమి వారికి పని. దేవాలయమునకు పోని పని గాడిదలను కాసే పని యేమున్నది వీళ్లకు. మరి మేము భక్తులము, భక్తులము అని చెప్పుకుంటున్నారు. చెప్పుకోటం సిగ్గుచేటు. అనేక మంది పెద్దలు కూడను ఆవిధముగా ప్రవర్తిస్తున్నారు. మహనీయులు కూడను ఆవిధముగా ప్రవర్తిస్తున్నారు. ఇది యేమి కలి ప్రభావము. కాదు కాదు. అందరికి సమానమైన హక్కు నామమే. ఎవరి బోధనా మనకు అక్కరలేదు. ఎవరి వుపదేశములు మనకు అక్కరలేదు. అంతరాత్మ యే నీకు వుపదేశిస్తున్నది. అదే నీకు మంత్రము. దినమునకు 21,600 పర్యాయములు లోపలినుండి వస్తున్నది. సోహం సోహం అని. ఈ సోహం యొక్క అంతరార్థము యేమిటి? సో.... హం.... అదే నేను. భగవంతుడే నేను. నేనే భగవంతుడు. ఈ వుపదేశము మనము విస్మరించి ఎక్కడెక్కడికో పోయి చేతిలో డబ్బు - చెవిలో మంత్రం. ఇదా వుపదేశములు. భగవంతుని నామాన్ని వుపదేశించే అధికారము ఎవరికి లేదు. భగవంతుడే లోనైన వుపదేశించేది ఎవరికి. కనుక నీకు తోచిన నామము నీవు వుచ్చరించుకుంటూరా. అచ్చమైన సత్యమైన మార్గము మీరు అనుసరించండి.